

การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะของนักทำบัญชี ของธุรกิจอุตสาหกรรม ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

Development of performance indicators of accounting in the business industry of Bangkok and Perimeter

นันทรัตน์ นามบุรี¹

Nantharat Namburi¹

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะของนักทำบัญชี ของธุรกิจอุตสาหกรรมทั่วไป” ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อนำข้อมูลมาพัฒนาสร้างเป็นแบบจำลองสมการโครงสร้างของสมรรถนะของนักทำบัญชี ในธุรกิจอุตสาหกรรมทั่วไป การสรรหาตัวบ่งชี้ได้จากการวิจัยเอกสารและการใช้เทคนิคเดลฟาย เมื่อได้ตัวบ่งชี้ขั้นต้นแล้วผู้วิจัยได้ทำการทดสอบ ประเมิน คุณภาพของแบบสอบถามก่อนนำไปใช้ เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็น ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี สมุหบัญชี หัวหน้าแผนกบัญชี หรือเทียบเท่า ในเขตกรุงเทพ ปริมณฑล การวิเคราะห์ข้อมูลนั้นผู้วิจัยใช้ โปรแกรม LISREL Version 8.80 เพื่อให้ได้ความถูกต้องและผลที่ดีที่สุด

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ความสอดคล้องตัวแบบสมการโครงสร้างของตัวบ่งชี้ของสมรรถนะของนักทำบัญชีในธุรกิจอุตสาหกรรมทั่วไป กับข้อมูลเชิงประจักษ์หลังปรับ ตัวแบบการวิจัย มีค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 267.83 มีค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ 129 มีค่านัยสำคัญทางสถิติ (P-value) เท่ากับ 0.00 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ 0.97 มีค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.96 มีดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.99 มีค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ 0.04 มีค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ 0.051 มีค่าขนาดตัวอย่างวิกฤติ (CN) เท่ากับ 298.55

ด้านสมรรถนะหลัก มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์หรือค่าความเชื่อถือได้ (R^2) เท่ากับ 0.63 และมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (λ) 0.67 สำหรับสมรรถนะด้านการบริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์หรือค่าความเชื่อถือได้ (R^2) เท่ากับ 0.47 และมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (λ) 0.49 และสมรรถนะด้านเทคนิค มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) หรือค่าความเชื่อถือได้ เท่ากับ 0.92 และมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (λ) 1.00 จากข้อค้นพบจะเห็นได้ว่า สมรรถนะด้านเทคนิค จะมีค่าน้ำหนักมากที่สุด รองลงมาคือด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะด้านการบริหารจัดการ ตามลำดับ

คำสำคัญ: ตัวบ่งชี้, สมรรถนะของนักบัญชี, ธุรกิจอุตสาหกรรม

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาการบัญชี ภาควิชาบริหารธุรกิจและเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

¹ Assistant Professor, Accounting Program, Department of Business Administration and Economics, Faculty of Management Sciences, Yala Rajabhat University

Abstract

The research of "The development of performance indicators of accountants of the general industry" was developed to create a structural equation model of the performance of accountants. In the general industry, the selection of indicators from research papers and the Delphi technique have been the primary indicators of the quality of questionnaires that were tested before being used to store data on Accounting Directors, Accounting Managers, Accounting Heads or equivalent in the Bangkok metropolitan area. The data were analyzed using LISREL Version 8.80 for accuracy and best results.

The results were as follows. Consistency structural equation modeling of indicators of the performances of accountants, who are in the general industry, with empirical data has been adjusted with the value of (χ^2) at 267.83, and the degrees of freedom (df) equal to 129 were statistically significant (P-value) at 0.00. The index measuring the level of compliance (GFI) of 0.97 with the modified index of consistency (AGFI) at 0.96, with the level of compliance (CFI) at 0.99 and the root mean square of the standard error (SRMR) at 0.04 the error in the estimation of parameters (RMSEA) at 0.051 and the critical value (CN) equal to 298.55.

Core competencies has the predictive coefficients or reliability (R^2) at 0.63 and the weight factor (λ) of 0.67. For Management Competency, the predictive coefficients or reliability (R^2) is at 0.47 and the weight factor (λ) of 0.49. Technical performance has the predictive coefficients (R^2) or the reliability at 0.92 and the weight factor (λ) of 1.00. From the findings it can be seen that Technical Competency has the most weight followed by the core competencies and performance management, respectively.

Keywords: Indicator, Competency of the account, General business

บทนำ

ภาวะวิกฤติเศรษฐกิจของประเทศไทย ซึ่งเป็นผลให้องค์กรธุรกิจต่างๆ ต้องปิดกิจการลง อันเนื่องมาจากข้อมูลรายงานทางการเงินเป็นสาเหตุหนึ่งที่ได้สร้างความเสี่ยง ต่อการล้มละลายของธุรกิจที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ การสูญเสียความเชื่อถือและ ความมั่นใจในข้อมูลในรายงานทางการเงินที่เป็นเรื่องที่ร้ายแรงเป็นอย่างมากสำหรับนักลงทุนและกลุ่มผู้ใช้งบการเงิน (เกริกเกียรติ ศรีเสริมโภค, 2546, หน้า 23). สอดคล้องกับลักษณะการประกอบธุรกิจในโลกสมัยใหม่ ที่มี

ความสลับซับซ้อนมากขึ้น นักลงทุนต้องอาศัย งบการเงินจากนักทำบัญชี ที่เป็นข้อมูลสารสนเทศเป็นอย่างมาก รากฐานของการนำเสนอข้อมูลรายงานทางบัญชีจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและการแข่งขันที่สูงมากขึ้นตลอดเวลา (ศิริชัย กาญจนาวาสี, 2550)

ดังนั้น บุคคล คณะบุคคล และนิติบุคคล ซึ่งเป็น ผู้รับผิดชอบในการทำบัญชีเป็นผู้ที่มีหน้าที่จัดทำบัญชี ให้คำปรึกษา กับธุรกิจอุตสาหกรรมต่างๆ ไป ให้มีความน่าเชื่อถือมากขึ้น อีกทั้งการ

บัญชีเป็นหัวใจสำคัญของการดำเนินธุรกิจและเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความสามารถในการดำเนินงาน ประสิทธิภาพในการบริหารงานของผู้บริหาร และเป็นตัวสะท้อนให้เห็นสภาวะทางเศรษฐกิจของประเทศ (สภาวิชาชีพบัญชี, 2554ข). จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเพิ่ม ความรอบรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ ด้านบัญชี ให้กับนักทำบัญชี มากขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพที่รวดเร็วและทันเหตุการณ์ ดังนั้นตัวชี้วัดที่สำคัญในด้านสมรรถนะของนักทำบัญชี จะเป็นการสร้างคุณภาพของงาน ความรับผิดชอบต่อลูกค้า เพื่อให้เป็นไปตามความคาดหวังของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย (นิสดารก์ เวชยานนท์, 2550) และจะเป็นการสร้างความมั่นคงให้กับระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างยั่งยืนต่อไป

คำถามของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีคำถามที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1. ตัวบ่งชี้สมรรถนะของนักทำบัญชีในธุรกิจอุตสาหกรรมทั่วไปประกอบด้วยอะไรบ้าง
2. แบบจำลองตัวบ่งชี้สมรรถนะของนักทำบัญชีในธุรกิจอุตสาหกรรมทั่วไปที่พัฒนาขึ้นตามแนวคิดทฤษฎีมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษาไว้ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะของนักทำบัญชีในธุรกิจอุตสาหกรรมทั่วไป
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของแบบจำลองตัวบ่งชี้สมรรถนะของนักทำบัญชีในธุรกิจอุตสาหกรรมทั่วไปที่พัฒนาขึ้นตามแนวคิดทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตในการทำการวิจัยมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะของนักทำบัญชีในธุรกิจอุตสาหกรรมทั่วๆ ไปและการตรวจสอบความสอดคล้องของแบบจำลองที่พัฒนาขึ้นตามแนวคิดทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์
2. ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี สมุหบัญชี หัวหน้าแผนกบัญชี หรือเทียบเท่า ที่ได้มาจากฐานข้อมูลรายชื่อนิติบุคคลที่ประกอบธุรกิจด้านการบริการทางบัญชีในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ได้แก่ สมุทรปราการ นนทบุรี และปทุมธานี ของ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ประจำปี พ.ศ. 2554
3. กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี สมุหบัญชี หัวหน้าแผนกบัญชี หรือเทียบเท่า ซึ่งเป็นบุคลากรภายใน ที่ได้มาจากประชากรเป้าหมายดังกล่าว โดยการสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็น ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นซึ่งจำแนกตามขนาดธุรกิจ จำนวน 420 คน
4. แบบจำลองตัวบ่งชี้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบจำลองความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น (Linear structural relationship model) แบบมีตัวแปรแฝง (Latent variables) ในลักษณะของแบบจำลองการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง (Second order confirmatory factor analysis)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ของการวิจัยในครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

1. ประโยชน์ในเชิงปฏิบัติ ทำให้ได้ตัวบ่งชี้สมรรถนะของนักทำบัญชีในธุรกิจอุตสาหกรรมทั่วไปซึ่งสามารถนำไปใช้ในการประเมินสมรรถนะเพื่อคัดเลือกนักทำบัญชีที่ดีและมีความสามารถตามที่ต้องการ

รวมทั้งนำมาเป็นแนวทางกำหนดค่าตอบแทนแก่นักทำบัญชี เพื่อจูงใจให้มีความพยายามในการทำงานให้ดีขึ้น เป็นการธำรงรักษานักทำบัญชีที่เก่งและดีให้ทำงานอยู่กับองค์กรตลอดไป

2. ประโยชน์ในเชิงวิชาการงานจะได้กระบวนการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของตัวบ่งชี้ ความสอดคล้องของแบบจำลองตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นตามแนวคิดทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ได้รับการยอมรับในทางวิชาการ โดยเฉพาะนักวิจัยด้านการจัดการธุรกิจสามารถนำกระบวนการดังกล่าวไปใช้เป็นแนวทางในการทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะในตำแหน่งงานอื่น ๆ

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการทบทวนเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและผลการคัดเลือกตัวบ่งชี้โดยผู้เชี่ยวชาญด้วยเทคนิคเดลฟาย สรุปกรอบแนวคิดของการวิจัย ประกอบด้วยองค์ประกอบสมรรถนะ 3 ด้านดังนี้

1. สมรรถนะหลัก ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 10 ตัว คือ

1.1 ความโปร่งใส ประกอบด้วยปฏิบัติงานตามกฎ ระเบียบ และมาตรฐานวิชาชีพที่กำหนดไว้ การไม่ปกปิดข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ มีความสุขุม ระมัดระวัง และรอบคอบ การยินยอมให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องพิจารณาความถูกต้องในงานที่ตนปฏิบัติ

1.2 ความเป็นอิสระ ประกอบด้วย การปฏิบัติงานด้วยความเป็นตัวของตัวเองภายใต้กรอบวิชาชีพการไม่อยู่ภายใต้อิทธิพลของบุคคลอื่น การหลีกเลี่ยงความสัมพันธ์ หรือสถานการณ์ใด ๆ ที่ต้องอยู่ภายใต้อิทธิพลของบุคคลอื่น

1.3 ความเที่ยงธรรม ประกอบด้วย การปฏิบัติงานด้วยความยุติธรรม และซื่อตรงต่อวิชาชีพ โดยไม่มีส่วนได้เสียในงานที่ตนประกอบวิชาชีพ การปฏิบัติงานตามหลักฐานที่เชื่อถือได้ โดยปราศจากความมีอคติ และลำเอียง การมีวินัย และรักษาระเบียบ

1.4 ความซื่อสัตย์ ประกอบด้วย การปฏิบัติงานอย่างตรงไปตรงมา จริงใจ ไม่คดโกง และไม่หลอกลวง การไม่อ้างอิง หรือยินยอมให้บุคคลอื่นอ้างอิงว่าได้ปฏิบัติงานที่ตนเองไม่ได้ ปฏิบัติงานจริง การไม่ละเว้นหรือปิดบังซ่อนเร้นข้อมูลหรือหลักฐานเท็จ หรือหลอกลวง

1.5 มาตรฐานในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย การใช้ความรู้ และความชำนาญตามมาตรฐานวิชาชีพ วิธีปฏิบัติ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ใช้ความสามารถเพียงพอที่จะปฏิบัติงานให้สำเร็จได้ มีความมุ่งมั่น และขยันหมั่นเพียร การศึกษาหาความรู้ และความชำนาญทางวิชาชีพเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนางานอยู่เสมอ การปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพ และมาตรฐานทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง การใช้ความระมัดระวัง รอบคอบ และความชำนาญตามมาตรฐานวิชาชีพ และมาตรฐานทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง

1.6 การรักษาความลับ ประกอบด้วย การไม่นำข้อมูลที่ปกปิดของธุรกิจที่ตนให้บริการไปเปิดเผยต่อบุคคลที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ รับทราบโดยมิชอบ การไม่นำข้อมูลที่ปกปิดของธุรกิจที่ตนให้บริการไปใช้เพื่อประโยชน์ของตน หรือแข่งขันกับธุรกิจที่ตนเองเป็นนักทำบัญชี

1.7 ความรับผิดชอบต่อธุรกิจ ประกอบด้วย การยินยอมชดใช้ค่าเสียหายที่เกิดจากการกระทำผิดกรอบวิชาชีพต่อธุรกิจ การปฏิบัติงานตามกรอบวิชาชีพเพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือ และมีประโยชน์ต่อธุรกิจ

1.8 ความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้น หรือผู้เป็นหุ้นส่วน ประกอบด้วย การปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณทางธุรกิจ มีความซื่อสัตย์สุจริต อุทิศตน ทุ่มเท และดูแลทรัพย์สินของธุรกิจ การใช้ เวลา และทรัพย์สินให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อธุรกิจ การเปิดเผยความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ที่อาจก่อให้เกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ การไม่กระทำการใดๆ ที่ส่งผลกระทบต่อชื่อเสียง และการดำเนินงานของธุรกิจ การใช้วิจารณญาณอย่างรอบคอบ และมีเหตุผลในการปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์สูงสุดของธุรกิจ

1.9 ความรับผิดชอบต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพ ประกอบด้วย การไม่แย่งงานวิชาชีพจากผู้ประกอบวิชาชีพด้านเดียวกันรายอื่นการไม่โอ้อวดหรือเปรียบเทียบกับผู้ประกอบวิชาชีพด้านเดียวกันรายอื่น

1.10 จรรยาบรรณทั่วไป ประกอบด้วยตัวแปร 3 ตัว ได้แก่ การไม่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับงานของตนเกินความเป็นจริง การปฏิบัติตนในทางที่ถูกต้องควร สำนึกในหน้าที่ และไม่ให้เกิดความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ การมีความรับผิดชอบต่อสังคม และส่วนรวม

2. สมรรถนะด้านการจัดการ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 4 ตัว คือ

2.1 ความสามารถเกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย สามารถค้นหาข้อมูล และเรียนรู้ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องด้านบัญชีและด้านภาษีของธุรกิจ การระบุถึงโอกาส และปัญหาเกี่ยวกับภาษีของธุรกิจการจำแนกชนิดของสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ ระบุถึงความมุ่งกระทำของธุรกิจต่อการเสียภาษี

2.2 ความสามารถเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย สามารถนำข้อมูลปัญหาทางบัญชีมาวิเคราะห์ และแยกเป็นแต่ละประเด็นปัญหาได้ ตรวจสอบความถูกต้องของ

เอกสารให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด วิเคราะห์กลยุทธ์ และโครงสร้างการจัดทำบัญชีที่เป็นไปได้ ประเมินกลยุทธ์ และโครงสร้างของระบบบัญชีที่ใช้ อยู่ ประเมินผลกระทบทางการเงินของทางเลือกการจัดทำบัญชี

2.3 ความสามารถเกี่ยวกับการสังเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย สามารถพัฒนากลยุทธ์ของการวางแผนระบบบัญชีให้ทันสมัย และเหมาะสมอยู่เสมอ ประเมินข้อดี และข้อเสียของแต่ละกลยุทธ์ของการจัดทำบัญชี กำหนดกลยุทธ์ที่ดีที่สุดของการวางแผนภาษี กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติตามแผนระบบบัญชี สามารถติดตามผลของการนำแผนไปปฏิบัติว่าเป็นไปตามที่วางไว้หรือไม่

2.4 ความสามารถในการประเมินผล และตัดสินใจ ประกอบด้วย สามารถประเมินผลความคุ้มค่าของต้นทุน และผลตอบแทนในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง และแม่นยำ ตัดสินใจเพื่อหาทางเลือกที่ดีที่สุดในการปฏิบัติงานได้อย่างชาญฉลาด ทันเวลา และทันเหตุการณ์

3. สมรรถนะด้านเทคนิค ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 7 ตัว คือ

3.1 ความสามารถเกี่ยวกับการรับรู้ผลกระทบทางภาษีเงินได้ ประกอบด้วย สามารถรับรู้สินทรัพย์ และหนี้สินตามมาตรฐานทางบัญชีได้อย่างถูกต้อง การคำนวณผลแตกต่างระหว่างสินทรัพย์ หรือหนี้สินกับมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ และหนี้สินตามมาตรฐานการบัญชีได้อย่างถูกต้อง

3.2 ความสามารถเกี่ยวกับการรับรู้ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์เพื่อการดำเนินงาน เป็นสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชีได้อย่างถูกต้อง คำนวณค่าเสื่อมราคา รับรู้ผลขาดทุนจากการด้อยค่าของอาคาร และอุปกรณ์เพื่อการดำเนินงานตามมาตรฐานการบัญชีได้อย่างถูกต้อง

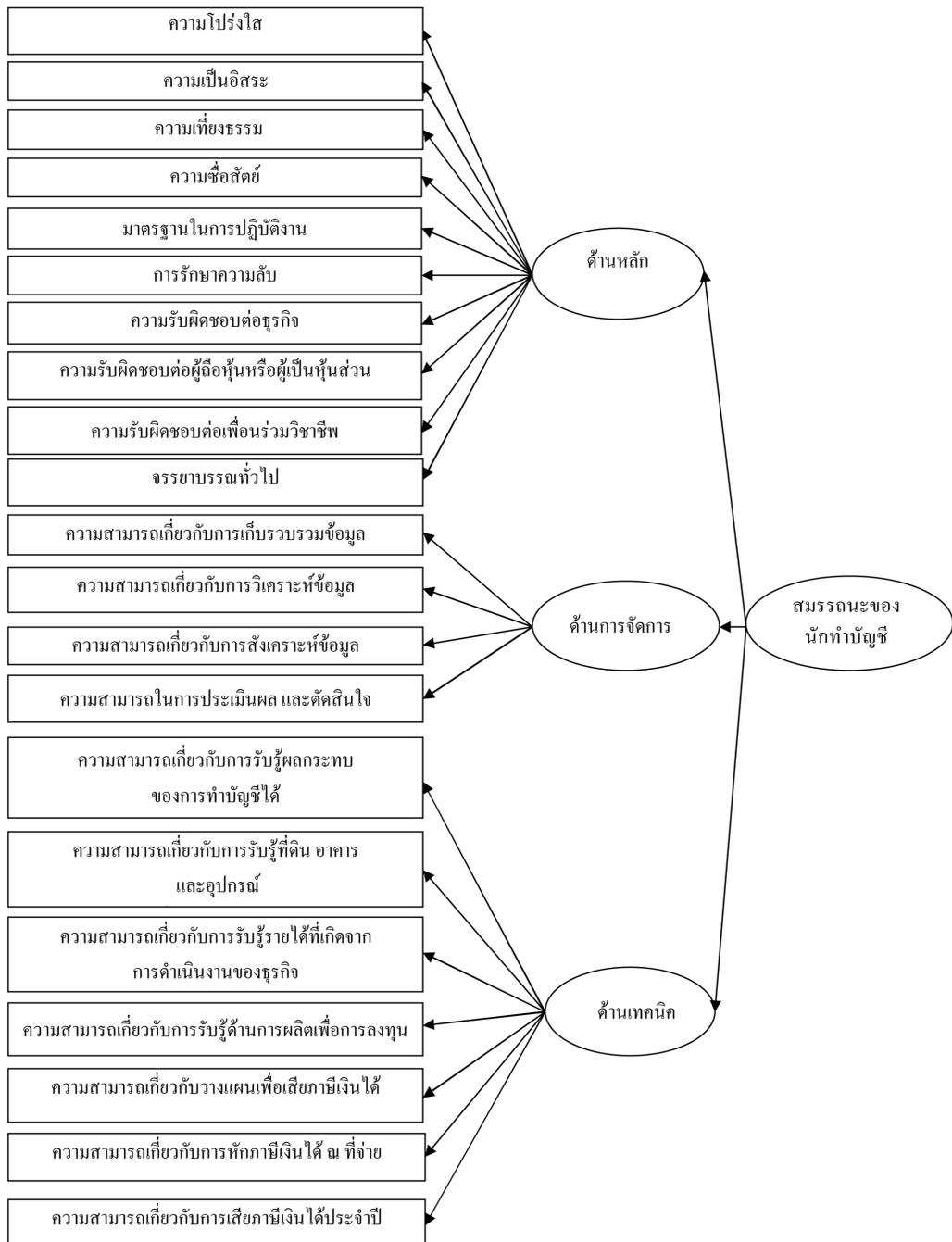
3.3 ความสามารถเกี่ยวกับการรับรู้รายได้ของกิจการตามมาตรฐานการบัญชีและคำนวณมูลค่ายุติธรรมของสิ่งตอบแทนที่ได้รับ หรือค้างรับตามมาตรฐานการบัญชีได้อย่างถูกต้อง

3.4 ความสามารถเกี่ยวกับการรับรู้เพื่อการลงทุน ประกอบด้วย สามารถรับรู้การลงทุนเป็นสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชีได้อย่างถูกต้อง คำนวณต้นทุน รับรู้รายได้ คำนวณมูลค่ายุติธรรมตามมาตรฐานการบัญชีได้อย่างถูกต้อง

3.5 ความสามารถเกี่ยวกับการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้ ประกอบด้วย สามารถคำนวณรายได้จากกิจการ หรือเนื่องจากการตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด หักจ่ายตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดได้อย่างถูกต้อง สามารถตีราคาสินทรัพย์ และหนี้สินตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด สามารถพิจารณาสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เกี่ยวข้องกับภาษีเงินได้เพื่อประโยชน์สูงสุดของธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.6 ความสามารถเกี่ยวกับการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ประกอบด้วย สามารถคำนวณภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายให้เป็นไปตามกฎหมายและคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลหัก ณ ที่จ่ายให้เป็นไปตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง

3.7 ความสามารถเกี่ยวกับการเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ ประกอบด้วย สามารถคำนวณรายรับเพื่อเสียภาษีให้เป็นไปตามกฎหมาย จากฐานภาษีในเดือนภาษีของผู้มีหน้าที่เสียภาษีธุรกิจเฉพาะตามอัตราภาษี ให้เป็นไปตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง และสามารถพิจารณาสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เกี่ยวข้องกับภาษีธุรกิจเฉพาะเพื่อประโยชน์สูงสุดของธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากองค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ดังกล่าวข้างต้น สามารถนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยในครั้งนี้ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แบบจำลองตัวบ่งชี้สมรรถนะของนักทำบัญชีในธุรกิจอุตสาหกรรมต่างๆไป ตามแนวคิดทฤษฎี

วิธีการศึกษา

การวิจัยในครั้งนี้ ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงบรรยาย หรือพรรณนา (Descriptive research) และตรวจสอบความสอดคล้องของแบบจำลองตัวบ่งชี้สมรรถนะของนักทำบัญชีในธุรกิจอุตสาหกรรมทั่วไปตามแนวคิด ทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research method) และได้แบ่งวิธีดำเนินการวิจัยออกเป็น 4 หัวข้อ คือ (1) ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง (2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และ (3) การวิเคราะห์ข้อมูล ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยในครั้งนี้ ได้ทำการสำรวจ และคัดเลือกตัวบ่งชี้ในเบื้องต้น โดยใช้เทคนิคเดลฟาย ด้วยแบบสอบถามความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ นำมาสร้างเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลตามตัวบ่งชี้ นั้นจากกลุ่มตัวอย่าง แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ด้วยวิธีการทางสถิติ โดยมีหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้เชี่ยวชาญแบบก้อนหิมะ (Snowball sampling) จำนวน 19 ท่าน (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และอัจฉรา ชานี ประศาสน์, 2547) โดยพิจารณาจากคุณสมบัติด้านคุณวุฒิ และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้สมรรถนะของนักทำบัญชีไม่น้อยกว่า 15 ปี

สำหรับประชากรคือ ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี สมุหบัญชี หัวหน้าแผนกบัญชี หรือเทียบเท่าที่ทำงานอยู่ในบริษัทที่ให้บริการทางบัญชีที่ได้มาจากฐานข้อมูลรายชื่อนิติบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยมีขั้นตอนการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542, 54)) ควรเป็น 20 เท่าของตัวแปรสังเกตได้ เนื่องจาก การวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรสังเกตได้ 21 ตัว จึงใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 420 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ (1) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ และ (2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ที่ใช้คัดเลือกตัวบ่งชี้ ใช้เทคนิคเดลฟาย จำนวน 3 รอบ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นในองค์ประกอบแต่ละด้าน มีความเหมาะสมครอบคลุมและชัดเจน พร้อมทั้งข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์ สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของแบบจำลองตัวบ่งชี้สมรรถนะของนักทำบัญชีในธุรกิจอุตสาหกรรมทั่วไปกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เป็นแบบสอบถามตามโครงสร้างเนื้อหาของข้อคำถาม ที่ได้ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพอย่างถูกต้องในทุกขั้นตอน (สุวิมล ติรกานนท์, 2548)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย การวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการตรวจสอบความเหมาะสมของตัวแปรสังเกตได้โดยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง โดยใช้ค่าสถิติ ได้แก่ ไค-สแควร์ (χ^2) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness-of-fit index: GFI) ค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษ (Root mean squared residual: RMR) และ Q-plot มีความตรง หรือความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (สุภมาส อังศุโชติ, สมถวิล วิจิตรวรรณ และรัชนี้กุล ภิญาญภาณุวัฒน์, 2551, 125-126) ตามคำแนะนำของการวิเคราะห์แบบจำลองความสัมพันธ์ โครงสร้างเชิงเส้น ว่ามีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในทางทฤษฎี

ผลการศึกษา

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองของตัวบ่งชี้สมรรถนะของนักทำบัญชีในธุรกิจอุตสาหกรรมต่างๆไป ด้วยการวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้าง เพื่อตรวจสอบความตรง หรือ ความสอดคล้องของแบบจำลองตัวบ่งชี้ตามแนวคิด

ทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ รูปแบบความสัมพันธ์ของตัวแปรตามสมมุติฐานการวิจัย มีลักษณะเป็นความสัมพันธ์ โครงสร้างเชิงเส้น และเป็นความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ที่มีทิศทางอิทธิพลของตัวแปรแบบทางเดียว (Recursive Models)

ผลการวิเคราะห์ โปรดดูภาพที่ 2 และตารางที่ 1-4 ข้างล่างนี้

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ด้วยโปรแกรม LISREL 8.80 เมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบ ด้านสมรรถนะหลัก (CORE)

ตัวแปรแฝง	ตัวแปรสังเกตได้	λ	SE	t	R ²
CORE	TRA	0.42	0.03	12.35**	0.31
	IND	0.43	0.04	12.06**	0.28
	FAIR	0.35	0.04	12.83**	0.21
	HON	0.52	0.03	10.21**	0.43
	STA	0.55	0.03	12.27**	0.31
	RESS	0.54	0.03	13.73**	0.15
	SEC	0.35	0.02	14.11**	0.24
	RESF	0.53	0.02	14.24**	0.32
	REF	0.41	0.03	14.23**	0.18
	ETH	0.23	0.05	13.37**	0.17

$\chi^2 = 306$, df = 137, p-value = 0.00, GFI = 0.93, AGFI = 0.89, CFI = 1.00, RMR = 0.145, RMSEA = 0.055, CN = 244.59

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ด้วยโปรแกรม LISREL 8.80 เมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบ สมรรถนะด้านการจัดการ (MANA)

ตัวแปรแฝง	ตัวแปรสังเกตได้	λ	SE	t	R ²
MANA	DATC	0.63	0.06	13.32**	0.17
	DATA	0.65	0.07	12.14**	0.28
	DATS	0.52	0.06	10.97**	0.37
	ASS	0.55	0.05	9.07**	0.48

$\chi^2 - 165$, df - 84, p-value = 0.015, GFI = 0.95, AGFI = 0.92, CFI = 1.00, RMR = 0.048, RMSEA = 0.045, CN = 201.34

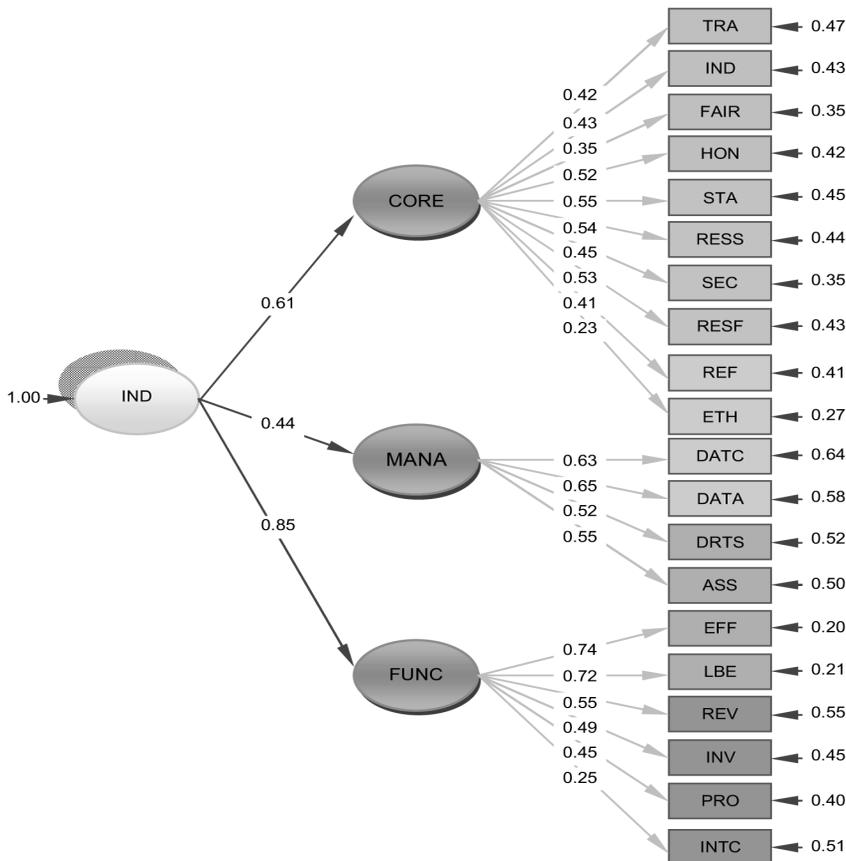
หมายเหตุ ** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (P < 0.01)

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ด้วยโปรแกรม LISREL 8.80 เมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบ ด้านสมรรถนะด้านเทคนิค (FUNC)

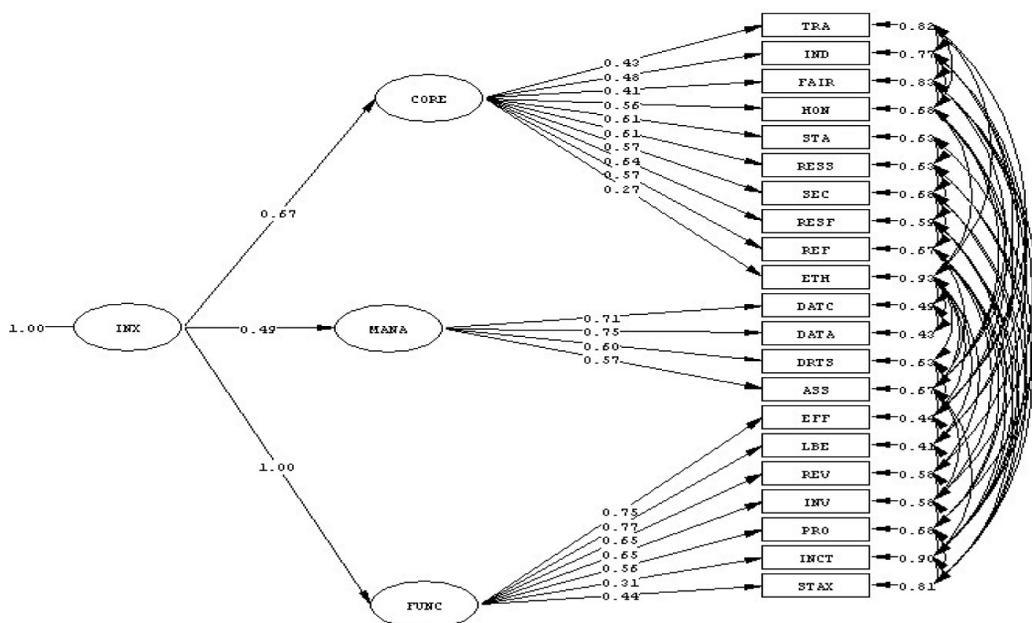
ตัวแปรแฝง	ตัวแปรสังเกตได้	λ	SE	t	R ²
FUNC	Eff	0.74	0.03	7.92**	0.60
	LBE	0.72	0.04	8.76**	0.55
	Rev	0.55	0.05	11.90**	0.37
	Inv	0.49	0.05	12.55**	0.33
	Pro	0.45	0.03	13.30**	0.23
	Inct	0.25	0.04	14.37**	0.41
	Stax	0.39	0.03	13.28**	0.36

$\chi^2 = 205$, df = 174, p-value = 0.032, GFI = 0.97, AGFI = 0.96, CFI = 1.00, RMR = 0.051, RMSEA = 0.053, CN = 257.24

หมายเหตุ **หมายถึงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (p<0.01)

ภาพที่ 2 ค่าต่างๆของแบบจำลองก่อนการปรับ

Chi-Square=267.83, df=129, P-value=0.00000, RMSEA=0.051

ภาพที่ 3 ค่าต่างๆ ของแบบจำลองหลังการปรับครั้งสุดท้าย

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ด้วยโปรแกรม LISREL 8.80 เมทริกซ์น้ำหนัก สมรรถนะทั้ง 3 ด้าน

ตัวแปรแฝง	λ	SE	t	R ²
ตัวบ่งชี้ (IND)				
1. สมรรถนะหลัก (CORE)	0.67	0.06	8.77	0.63
2. สมรรถนะด้านการจัดการ (MANA)	0.49	0.06	12.79	0.47
3. สมรรถนะด้านเทคนิค (FUNC)	1.00	0.09	7.16	0.92

RMSEA = 0.051 GFI = 0.97 AGFI = 0.96 CFI = 0.99 ** p< 0.01

ตารางที่ 5 ค่าสถิติความสอดคล้องของตัวแบบการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์หลังปรับตัวแบบการวิจัย

ค่าดัชนี	เกณฑ์	ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
p- value of χ^2	> 0.05	0.00	ไม่ผ่านเกณฑ์
χ^2/df	< 3.00	267.83/129 = 2.08	ผ่านเกณฑ์
GFI	> 0.90	0.97	ผ่านเกณฑ์
AGFI	> 0.90	0.96	ผ่านเกณฑ์
CFI	> 0.90	0.99	ผ่านเกณฑ์
SRMR	< 0.05	0.04	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	<0.08	0.051	ผ่านเกณฑ์
CN	> 200	298.55	ผ่านเกณฑ์
Q-plot	ชันมากกว่าเส้นทแยงมุม	ชันมากกว่าเส้นทแยงมุม	ผ่านเกณฑ์

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 5 และภาพที่ 6 พบว่า ค่าผ่านเกณฑ์การยอมรับได้ แสดงว่า ตัวแบบสมการโครงสร้าง ตัวบ่งชี้ของสมรรถนะของนักทำบัญชีสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีเส้นทางอิทธิพลทางตรงในทิศทางบวกต่อตัวบ่งชี้ของสมรรถนะของนักทำบัญชี ดังนั้นสมมุติฐานที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ที่ดีและยอมรับได้

ผลการตรวจสอบความสอดคล้องตัวแบบสมการโครงสร้างของตัวบ่งชี้ของสมรรถนะของนักทำบัญชีในธุรกิจอุตสาหกรรมทั่วไป กับข้อมูลเชิงประจักษ์หลังปรับ ตัวแบบการวิจัย มีค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 267.83 มีค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ 129 มีค่า นัยสำคัญทางสถิติ (P-value) เท่ากับ 0.00 นั้นหมายถึง ค่าไค-สแควร์มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่เป็นไปตามเงื่อนไข/ระดับการยอมรับได้ ส่วนค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ 0.97 มีค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.96 มีดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.99 มีค่า

มาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ 0.04 มีค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ 0.051 มีค่าขนาดตัวอย่างวิกฤติ (CN) เท่ากับ 298.55

เมื่อพิจารณาค่าความเชื่อถือได้ของตัวแปรแฝงตัวบ่งชี้ของสมรรถนะหลัก มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์หรือค่าความเชื่อถือได้ (R^2) เท่ากับ 0.63 และมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (λ) 0.67 ของตัวแปรสังเกต (R^2) อยู่ระหว่าง 0.15 ถึง 0.43 และมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (λ) อยู่ระหว่าง 0.27 ถึง 0.47 ซึ่งทุกค่าเป็นบวกและแตกต่างจากศูนย์อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบและค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์สูงสุดได้แก่ ตัวแปรสังเกตได้ ด้านความโปร่งใสและตรวจสอบได้ (TRA) ส่วนค่าน้ำหนักองค์ประกอบ และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ต่ำสุด ได้แก่ ตัวแปรสังเกตได้ด้านจรรยาบรรณทั่วไป (ETH) สำหรับสมรรถนะด้านการบริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์หรือค่าความเชื่อถือได้ (R^2) เท่ากับ 0.47 และมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (λ) 0.49 ของตัวแปรสังเกตได้ (R^2) อยู่ระหว่าง 0.17 ถึง 0.48 และมีค่าน้ำหนักองค์

ประกอบ (λ) อยู่ระหว่าง 0.53 ถึง 0.75 ซึ่งทุกค่าเป็นบวกและแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบและค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์สูงสุด ได้แก่ ตัวแปรสังเกตด้านความสามารถเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูล (DATA) ส่วนค่าน้ำหนักองค์ประกอบและค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ต่ำสุด ได้แก่ ตัวแปรสังเกตด้านความสามารถเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูล (DRTS) ในสมรรถนะด้านเทคนิค มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) หรือค่าความเชื่อถือได้ เท่ากับ 1.00 และมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (λ) 0.92 ของตัวแปรสังเกตอยู่ระหว่าง 0.23 ถึง 0.60 และมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (λ) อยู่ระหว่าง 0.31 ถึง 0.75 ซึ่งทุกค่าเป็นบวกและแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบและค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์สูงสุด ได้แก่ ตัวแปรสังเกตด้านความสามารถเกี่ยวกับการรับรู้ผลกระทบทางภาษีเงินได้ (EFF) ส่วนค่าน้ำหนักองค์ประกอบและค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ต่ำสุด ได้แก่ ตัวแปรสังเกตการด้านความสามารถเกี่ยวกับการหักภาษีเงินได้ (INCT)

สรุปผลและอภิปรายผล

แบบจำลองสมรรถนะของนักทำบัญชี โดยแบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบ ได้แก่ สมรรถนะหลัก สมรรถนะด้านการจัดการ และสมรรถนะด้านเทคนิคหรือมาตรฐานวิชาชีพบัญชี เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของแบบจำลองตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นตามแนวคิดทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เป็นแบบจำลองความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น (Linear structural relationship model) แบบมีตัวแปรแฝง (Latent variables) ในลักษณะของแบบจำลองการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง (Second order confirmatory factor analysis) ซึ่งตัวบ่งชี้สมรรถนะของนักทำบัญชี จะเป็นดัชนีที่บ่งบอกความสามารถของนักทำบัญชี โดยได้มาจาก

การรวมสเกลองค์ประกอบในแต่ละด้านที่จะนำไปใช้ได้เชิงปฏิบัติ เพื่อประเมินความสามารถของนักทำบัญชี ให้เป็นไปตามความต้องการของธุรกิจอุตสาหกรรมในการคัดเลือก การกำหนดค่าตอบแทนรวมทั้งเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา นักทำบัญชี ให้ดียิ่งขึ้น นอกจากนั้นแล้วในเชิงวิชาการ งานวิจัยนี้ได้เสนอกระบวนการการพัฒนาตัวบ่งชี้ และเทคนิคการวิเคราะห์ การตรวจสอบคุณภาพของตัวบ่งชี้ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง ของแบบจำลองสมการโครงสร้าง เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อนักวิชาการอื่น ๆ ในการนำไปต่อยอดความรู้ ให้มีความก้าวหน้าทางวิชาการมากยิ่งขึ้น

สำหรับดัชนีชี้วัดทั้ง 3 ด้านนี้ แนวคิดดังกล่าวข้างต้นสอดคล้องกับแนวคิดของ Spencer and Spencer, 1993; Boyatzis, 2002; Boam & Sparrow, 2008; Camuffo & Gerli, (2005) ได้อธิบายไว้ว่า สมรรถนะของบุคคลเป็นคุณลักษณะที่อยู่ภายในตัวบุคคล เป็นสาเหตุที่ส่งผลต่อผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ หรือผลการปฏิบัติงานที่สูงกว่าบุคคลอื่นในงานที่รับผิดชอบ และสามารถพยากรณ์หรือคาดคะเนได้ถึงพฤติกรรมในแต่ละงาน นอกจากนั้นแล้วการวัดประสิทธิภาพของผลการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคล จะวัดจากตัวผลงาน (Specific results) เพราะคุณลักษณะของบุคคลทำให้เกิดหรือส่งผลต่อผลการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับ Camuffo & Gerli, (2005) ที่ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการวัดประสิทธิภาพของผลการปฏิบัติงานจากตัวผลงานของผู้เชี่ยวชาญที่เป็นนักวิทยาศาสตร์ ในหน่วยงานภาครัฐแห่งหนึ่ง ในประเทศสหรัฐอเมริกา สำหรับแบบจำลองสมรรถนะของนักทำบัญชีนี้ สอดคล้องกัน กับตัวแบบของ Shermon, 2004; Pearn, 1992; Rothwell & Wellins, 2004; Harrison, McPeak, & Greenberg (2004) ที่ศึกษาเกี่ยวกับแบบจำลองสมรรถนะ และได้ทำการจัดกลุ่มสมรรถนะของบุคคลในการปฏิบัติงานที่องค์การต้องการและใช้เป็นเครื่องมือ ในการจัดการ

ทรัพยากรมนุษย์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความคาดหวังว่า สิ่งที่ค้นพบจะเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต่อไป

อุปสรรคและข้อจำกัดในการดำเนินการวิจัย

1. เนื่องจากการวิจัยนี้เป็นเรื่องของวิชาชีพทางการบัญชีโดยเฉพาะ ซึ่งต้องเก็บข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมายที่มีตำแหน่งหน้าที่การงานที่ต้องรับผิดชอบมาก จึงไม่ค่อยได้ความร่วมมือในการตอบกลับหรือข้อมูลบางอย่างที่เป็นเรื่องลับเฉพาะมากนัก

2. ในการพัฒนากรอบแนวคิด ที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม นั้นจะพบว่าตำราหรือเอกสารทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทางด้านสมรรถนะทางด้านวิชาชีพบัญชี มีการเขียนหรือพัฒนาโดยนักวิชาการภายในประเทศที่น้อยมาก ซึ่งเป็นอุปสรรคในการศึกษาเป็นอย่างมาก

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ข้อเสนอแนะในด้านปฏิบัติการ

1. จะเป็นประโยชน์ในเชิงปฏิบัติการ ทำให้ได้ตัวบ่งชี้สมรรถนะของนักทำบัญชี ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการประเมินสมรรถนะของนักทำบัญชีเพื่อการจัดการผู้วางแผนจัดทำบัญชีตามความต้องการของธุรกิจอุตสาหกรรมทั่วไป เพื่อ จะได้ทำการคัดเลือกนักทำบัญชีให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. องค์กรผู้ให้บริการทางด้านบัญชีสามารถใช้เป็นมาตรฐานในการกำหนดค่าตอบแทนแก่นักทำบัญชีรวมทั้งการจ่ายเงินเพิ่มสำหรับผู้ที่ทำได้มากกว่ามาตรฐาน เพื่อจูงใจให้มีการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และพยายามทำงานให้ดีขึ้น หรือธำรงรักษาคนที่เก่ง และดีให้ทำงานอยู่กับธุรกิจนาน ๆ

3. องค์กรผู้ให้บริการทางด้านบัญชีสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาสมรรถนะในแต่ละด้านของนักทำบัญชีเพื่อให้เป็นผู้ที่สามารถพัฒนา

งานด้านบัญชีทั้งระบบให้ดีขึ้น

4. การพัฒนาที่จะเกิดขึ้นจะทำให้ระบบการทำบัญชีในภาพรวมมีภาพพจน์ที่เป็นมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับทั้งจากภายในประเทศและนอกประเทศที่มากขึ้นและจะเป็นส่วนหนึ่งของการที่นักลงทุนจะนำเงินมาสร้างงานในประเทศมากขึ้น

ข้อเสนอแนะข้อเสนอแนะในเชิงวิชาการ

1. กระบวนการพัฒนาตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย การค้นหา ตรวจสอบคุณภาพของตัวบ่งชี้โดยผู้เชี่ยวชาญด้วยเทคนิคเดลฟาย ซึ่งถือว่าเป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุดและการตรวจสอบความสอดคล้องของแบบจำลองตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นตามแนวคิดทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ทำให้แน่ใจได้ว่ามีคุณภาพที่ดีเพียงพอ ซึ่งทุกขั้นตอนเป็นกระบวนการที่ได้รับการยอมรับในทางวิชาการ ทำให้ผู้ที่นำไปศึกษาเพื่อประยุกต์ใช้หรือการศึกษา ต่อยอดก็สามารถทำได้ง่ายขึ้น

2. นักวิจัยหรือนักวิชาการ ด้านการจัดการธุรกิจในสาขาอื่น สามารถนำกระบวนการดังกล่าวไปใช้เป็นแนวทางในการทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะในธุรกิจหรือตำแหน่งงานอื่น ๆ

3. เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง ของแบบจำลองสมการโครงสร้าง เพื่อตรวจสอบความตรง หรือความสอดคล้องของแบบจำลองตัวบ่งชี้ที่ค้นหา หรือพัฒนาที่ขึ้นตามแนวคิดทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งใช้การวิเคราะห์ข้อมูลที่มีความตรงภายใน และภายนอกสูง ทำให้ได้องค์ความรู้ใหม่ที่มีความถูกต้องมากเพื่อให้ได้งานวิจัยที่ยอมรับในทางวิชาการและสามารถสร้างความก้าวหน้าได้มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากการครั้งนี้ใช้ประชากรที่ศึกษาเฉพาะในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล เท่านั้น ดังนั้นการขยายขอบเขตหรือ

ศึกษาในบริบทอื่นๆ เช่น นอกเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

2. ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณเป็นหลัก ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไป เพื่อให้ได้ข้อมูลและการวิเคราะห์ผลที่แตกต่าง ควรใช้การวิจัยแบบผสมหรือการวิจัยเชิงคุณภาพ

3. ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้นใช้จาก ผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านการทำบัญชีเป็นหลัก ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไป น่าจะดำเนินการสอบถามจากผู้ประกอบการและผู้ที่เกี่ยวข้องในส่วนอื่นๆ ด้วย

เอกสารอ้างอิง

- เกริกเกียรติ ศรีเสริมโภค. (2546). *การพัฒนาความสามารถเชิงสมรรถนะ*. กรุงเทพมหานคร: นาโกต้า.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). *โมเดลลิสเรล: สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิสดารก์ เวชยานนท์. (2550). *Competency Model กับการประยุกต์ใช้ในองค์กรไทย*. กรุงเทพมหานคร: กราฟิโก ซิสเต็มส์.
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และ อัจฉรา ชานิประศาสน์. (2547). *ระเบียบวิธีวิจัย (Research methodology)*. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดีการพิมพ์.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2550). *ทฤษฎีการประเมิน (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. กรุงเทพมหานคร: เท็กซ์แอนด์เจอร์นัลพับลิเคชั่น.
- สภาวิชาชีพบัญชี. (2554ข). *รายงานประจำปี 2548-2549, 2549-2550, และ 2552-2553*. ค้นเมื่อ 11 มิถุนายน 2555, จาก <http://www.fap.or.th/annal.php>
- สุภมาส อังศุโชติ, สมถวิล วิจิตรวรรณ และรัชนิกุล ภิญโญภานูวัฒน์. (2551). *สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์: เทคนิคการใช้โปรแกรม LISREL*. กรุงเทพมหานคร: มิสชั่น มีเดีย.
- สุวิมล ติรกาพันธ์. (2548). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ พิมพ์ครั้งที่ 5 ฉบับปรับปรุงใหม่*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Boam, Rosemary, & Sparrow, Paul. (2008). *Designing and achieving Competency: A competency-based approach to developing people and organization*. Berkshire, England: McGraw-Hill
- Boyatzis, R. E. (2002). *The competent manager: A model for effective performance*. New York: John Wiley & Sons.
- Camuffo, Arnaldo & Gerli, Fabrizio. (2005). *The competent production supervisor: A model for effective performance*. Retrieved April 22, 2010, from <http://web.mit.edu/ipc/publication/pdf/05-002.pdf>
- Harrison, McPeak, & Greenberg. (2004). *Validation competencies underlying a professional accounting credential*. Retrieved December 27, 2011, from http://www.cga-canada.org/en-ca/ResearchReports/Ca_rep_2004-07-09_computencies_Harrison_McPeak.pdf
- Pearn, M. (1992). *A competency approach to role and career management*. restructuring.London: Mcgraw-hill.

- Rothwell, William, & Wellins, Rich. (2004). *Mapping your future: Putting new compete to work for you*. Retrieved December 28, 2011, from http://vnweb.hwwilsonweb.com/hww/results/results_single_fulltex.jhtml
- Shermon, Ganesh. (2004). *Competency based HRM: A strategic resource for competency mapping, assessment and development centres*. New Delhi: Tata McGraw-Hill.
- Spencer, L. M. Jr. & Spencer, S. M. (1993). *Competency at work: model for superior performance*. New York: John Wiley & Sons.